

L'orientació i assessoria jurídiques s'inclouen entre les demandes més freqüents de les dones que viuen situacions de violència com a suport als serveis de la conselleria que, des de fa dos anys, funciona a la seu del Centre Oscar Arnulfo Romero (OAR) a la capital cubana.□

"Gairebé la totalitat les necessita", precisa a SEMLac la psiquiatra **Ivon Ernard**, qui coordina l'equip multidisciplinari i és fundadora de la conselleria. "Aquest acompanyament jurídic no és només teòric, sinó actiu, incloses gestions i també sessions d'informació, perquè necessiten saber els seus drets", ha precisat.

A això, la psiquiatra Ernard hi afegeix la necessitat de comptar amb un protocol d'atenció integral, que ja s'està elaborant. "Mentrestant, les dones continuen sent violentades quotidianament, i hem de buscar estratègies puntuals, territorials, i obrir espais per atendre-".

Creada el 2016, la Conselleria per a Dones en Situacions de Violència, d' OAR, ha atès fins al darrer setembre a 125 dones. "Molt poques per ara, ja que les vies de coneixement i informació per arribar a la Conselleria encara són escasses, la majoria se n'assabenta per altres que han vingut", explica Ernard.

Dones sota violència masclista demanen assessoria legal

Escrit per Sara Mas. SemLac / La Independent
dimarts, 20 de novembre de 2018 00:45

Més de la meitat de les que hi van són d'edat mitjana, entre 40 i 59 anys. "Un grup vulnerable de dones, sobrecarregades per tenir cura de familiars, treballar i atendre les tasques de la llar, que no sempre perceben la violència que reben", sosté la psiquiatra.

Tot i que entre elles predominen nivells d'instrucció tècnica i professional, moltes no estan exercint la seva professió, es mantenen sense ocupació o com *cuentalpropistas*, descriu l'especialista.

El perfil mitjà de les assistents indica, també, que la violència més percebuda per elles és la psicològica, encara que també s'hi atenen la física, de múltiples intensitats. També acumulen violència de molt de temps: la majoria porten entre cinc i 10 anys sotmeses a violència psicològica, física, patrimonial, econòmica i sexual.

La majoria té fills i filles menors de 18 anys, que sumen un total de 51. N'hi ha 40 que són menors de 15 anys. "Hi han estat presents, són víctimes secundàries de la violència i també la reben, la pateixen, de manera que necessiten acompanyament i, de vegades, tractaments", expressa Ernand i diu que per a aquesta finalitat compten en l'equip amb una psiquiatra infància -juvenil.

Dones sota violència masclista demanen assessoria legal

Escrit per Sara Mas. SemLac / La Independent
dimarts, 20 de novembre de 2018 00:45

A la conselleria, l'atenció és individualitzada, s'adapta a les necessitats de cadascuna, als seus temps i circumstàncies, i està estipulat que no ha de durar més de 12 sessions entre 45 minuts i una hora cadascuna, encara que hi ha flexibilitat, segons cada cas.

Des de la primera sessió s'inclou la presència d'una jurista. De les dones ateses, 68 per cent han necessitat la seva assessoria, encara que no la demandaran en tots els casos.

"El primer que faig és escoltar-les i, després, analitzo les seves necessitats i requeriments, i sobre aquesta base suggereixo algunes accions a partir de la seva voluntat, sense forçar-les", relata la jurista de l'equip **Liset Mailen Imbert**.

"Forces històries es vinculen o s'aguditzen amb necessitats econòmiques, d'habitatge o relacions familiars, fet pel qual és necessari a vegades adoptar mesures legals relatives als fills i a la casa, per exemple, més enllà fins i tot del fet", afegeix.

D'acord amb la jurista, la seva tasca forma part de les solucions i d'aspectes que cal tenir en compte: afrontar la violència, reparar a la víctima i ajudar-la a superar-ho. "Això té una resposta legal que no sempre és penal, també pot ser civil o administrativa", aclareix.

Desconeixement legal, inseguretat respecte a la norma i les institucions solen ser algunes de les preocupacions que les envolten. N'hi ha fins i tot que van després a la policia tot i no haver rebut l'atenció adequada. Arriben llavors revictimitzades, decebudes, cansades, insegures i incrèdules, descriu.

"Quan ja s'ha recorregut aquest camí legal, que és el que li has recomanat, només queda el recurs de la queixa", diu Mailén Imbert.

A més de la informació legal, d'orientar els passos que poden donar, són acompanyades amb gestions que inclouen des de trucades telefòniques a institucions clau, fins derivacions a les encarregades d'alguna solució.

A causa de les demandes jurídiques registrades, una de les necessitats identificades pel grup multidisciplinari de treball és que també en el sector comunitari es compti amb algun professional del Dret preparat en aquest camp.

"Es necessita no només bons advocats i advocades, sinó que tinguin més la sensibilitat i preparació necessàries, perquè aquest és un tema que transcendeix la part processal i legal per penetrar en la fibra humana, en la sensibilitat d'aquest treball d'acompanyament jurídic a víctimes de violència", considera la col·laboradora d'OAR.

Una preparació que, estima, deuen tenir també els que treballen a la recepció de la Policia, on es reben casos i denúncies, perquè actuïn amb efectivitat, sense revictimització.

"Ha de prevaler la perspectiva que la víctima no és culpable i la Fiscalia s'encarregui de si existeix o no el delicte, que no tingui la víctima que demostrar-ho per avançat", comenta. Partidària que es perfeccioni la norma legal, Mailén Imbert advoca per la inclusió de mesures cautelars en funció de protegir a les víctimes i per processos més expeditos. "Darrere de la denúncia hauria de venir un efectiu i degut procés", delimita.

Igualment considera necessari que quedi tipificada la violència de gènere en la norma legal, incloure l'assignatura de gènere -avui opcional- al programa de la carrera de Dret i que hi hagi una llei per al tractament de totes les expressions de violència masclista, els seus processos, costos processals i institucions encarregades.

"Cal una norma integral, però això no justifica que les normes d'avui puguin ser interpretades d'una manera extensiva en funció dels drets, la salut i la integritat de les que vénen a nosaltres com a víctimes", assegura Mailén Imbert. "Mentrestant la norma s'aprova, podem i hem de treballar".